

**การศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐาน
ร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้**

**A study of english speaking ability and self-confidence of Grade 8 students
by using task-based learning and scaffolding strategies.**

จิราพร พวงประดิษฐ์¹⁾ และ สิทธิพล อาจอินทร์²⁾

Jiraporn Puangpradit¹⁾ and Sitthipon Art-in²⁾

¹⁾ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Khon Kaen University

²⁾ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Assistant Professor, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Khon Kaen University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 2) ศึกษาความเชื่อมั่นในตนเองในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ โดยให้มีจำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 มีความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ระดับ สูงขึ้นไป กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนดงมันพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 จำนวน 26 คน รูปแบบการวิจัยเป็นการทดลองขั้นต้นโดยใช้การทดลองหนึ่ง ครั้งวัดผลหลังเรียน (One - Shot Case Study) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ เวลา 12 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นแบบอัตนัย จำนวน 11 ข้อ แบบประเมินความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นแบบประเมินแบบ มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ และแบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

*Corresponding author. Tel: Mobile+66 (0)8-7973-5666

Email address:

ผลการวิจัย

1. นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเฉลี่ยร้อยละ 71.85 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 73.07 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. นักเรียนมีคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ในระดับสูงขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 76.92 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐาน กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ความเชื่อมั่นใน

Abstract

The purposes of the present research were 1) to study grade 8 students' English speaking ability using Task-Based Learning and Scaffolding Strategies to gain their ability score in English speaking ability averagely not less than 70% and the number of students passing the standard not less than 70% of the total number; and 2) to study the students' self-confidence using Task-Based Learning and Scaffolding Strategies so that at least 70% of them had self-confidence at the "high" level or higher. The target group consisted of 26 Grade 8 students who enrolled in an English course in the first semester of the academic year 2013 at Dongmanpittayakhom School, Secondary Educational Service Area Office 25. The study followed the One - Shot Case Study research procedure for data collection. The instruments used in the study included 1) 6 English lesson plans based on Task-Based Learning and Scaffolding Strategies 2) The English speaking test which consisted of two parts 11 items 3) the self-confidence test 20 items and 4) students' learning behavior record. The data collected were analyzed by arithmetic mean, standard deviation, and percentage.

The findings :

1. The students made a mean score of 71.85% on English Speaking Ability and 19 students (73.07%) passed the criterion of 70% which were higher than the prescribed criterion.
2. About 76.92% of the students had self-confidence at the "high" level or higher and therefore their self-confidence was higher than the prescribed criterion.

Keyword : Task-Based Learning, Scaffolding Strategies, English Speaking Ability, Self-confidence

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล และเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารกับประชาคมโลกได้อย่างไร้ขีดจำกัด เป็นเสมือนสื่อกลางในการเผยแพร่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความรู้ในแขนงต่าง ๆ ในสังคมโลกปัจจุบัน คงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย และเข้ามามีบทบาทสำคัญในวิถีชีวิตของคนจำนวนไม่น้อย [5]

การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ หรือเพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ นั้นมีรูปแบบการใช้ผ่านทางการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ซึ่งการพูดนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก เนื่องจากเป็นทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสาร เป็นวิธีการสื่อความหมายที่สะดวกและใช้กันมากที่สุด [4] การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษา

ในการสื่อสารผ่านทางการพูดนั้นได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากหน่วยงานระดับชาติอย่างจริงจังมานาน แต่การเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารกลับไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เด็กไทยเรียนภาษาอังกฤษเป็นเวลาหลายปี แต่ยังไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ตามสถานการณ์จริงได้

ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษไม่ดีเท่าที่ควรจากการศึกษารายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลสัมฤทธิ์กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2555 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ย คือ ร้อยละ 63.85 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด คือ ร้อยละ 70 เมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะทั้ง 4 ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ทักษะการพูดมีคะแนนต่ำกว่าทักษะอื่น ๆ [6] เมื่อพิจารณาสาเหตุจากการจัดการเรียนการสอน พบว่านักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะความสามารถในการพูด ที่นักเรียนส่วนใหญ่จะไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการทำกิจกรรมทางการเรียนในรายวิชา ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ รวมทั้งมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษไม่มากเท่าที่ควร จึงทำให้ไม่สามารถพูดเป็นประโยคที่ถูกต้องหรือเป็นประโยคที่มีความหมายได้ อีกทั้ง ยังขาดความมั่นใจในการพูดและขาดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นได้ คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐาน (Task-Based Learning : TBL) โดย Willis [15] มีลักษณะสำคัญคือ เป็นการเรียนรู้ภาษาโดยใช้งานปฏิบัติเป็นสื่อกลาง โดยแต่ละขั้นตอนกิจกรรมจะช่วยจูงใจ ทำทนายผู้เรียนให้ปฏิบัติงานจนบรรลุเป็นชิ้นงาน ขณะปฏิบัติงาน

ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระ และเน้นเรื่องความหมายมากกว่าความถูกต้อง และสามารถทำให้ผู้เรียนพูดได้สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรา 24 ซึ่งระบุว่า ให้สถานศึกษาจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมซึ่งผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงฝึกการปฏิบัติให้ทำได้คิดเป็นทำเป็น และเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง [11] นอกจากนี้ความสำคัญดังกล่าวแล้ว Fotos [12] ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานว่าเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสในการฝึกทักษะการใช้ภาษา ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการพูด นับเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่มีขั้นตอนให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้เรียนรู้ทั้งความรู้ ทักษะ คุณธรรมการอยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการของสังคมปัจจุบัน [7]

นอกจากนั้นผู้วิจัยศึกษาพบว่า มีกลวิธีที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ในการจัดการเรียนรู้และสามารถนำมาบูรณาการกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานได้ คือ กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding Strategies) ซึ่งเป็นกลวิธีมาจากทฤษฎีขอบเขตพัฒนาการเรียนรู้ (Zone of Proximal Development) ซึ่งเป็น แนวคิดของไวทสกอสกี [14] ที่กล่าวว่า การพัฒนาทางปัญญาจะเพิ่มขึ้น ถ้าผู้เรียนได้รับการช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญ เช่น พ่อ แม่ หรือครู กล่าวคือ เป็นการช่วยผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้โดยการเสริมต่อความคิดที่ผู้เรียนต้องการที่จะพูด แสดงออกทางความคิดต่าง ๆ การช่วยเหลือดังกล่าวกระทำได้โดยผู้สอนสร้างปฏิสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นร่วมกันในการเรียนรู้ไปพร้อมกับผู้เรียน ประกอบด้วย 7 วิธี ได้แก่ การชี้แนะ (Modeling) การถามคำถาม (Questioning) การระดมความคิด (Brainstorming) การรับสาร (Reception Scaffolds) การเขียนรายการ (Listing) การจับคู่ (Matching) การปรึกษากับผู้สอน (Consulting) [13] ซึ่งครูสามารถใช้กลวิธีเหล่านี้ในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในการปฏิสัมพันธ์

ทางวาจาให้สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ตามความต้องการ ถือได้ว่ากลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เป็นการสนับสนุนทั้งทางด้านข้อมูลและความร่วมมือ ทำให้ ปัญหาการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องเผชิญมีความสลับซับซ้อนน้อยลงจนถึงจุดที่ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาด้วยตนเอง [10]

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐาน (TBL) และกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding Strategies) มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะและพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น รวมถึงมีความมั่นใจในการสื่อสาร มีความสามารถเพียงพอในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ค้นคว้าแสวงหาความรู้ ศึกษาต่อและประกอบอาชีพในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. เพื่อศึกษาความเชื่อมั่นในตนเองในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ โดยให้มีจำนวนนักเรียน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 มีความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ระดับสูงขึ้นไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **การจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐาน (Task-based learning)** หมายถึง การจัดการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานที่นำไปสู่ความรู้ นักเรียนจะได้ฝึกฝนและพัฒนาการใช้ภาษา โดยครูเป็นผู้ให้ คำปรึกษา หรือประสานงาน การปฏิบัติงานของกลุ่ม โดยมีขั้นตอน 3 ขั้น [15] ได้แก่ ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน ขั้นปฏิบัติงาน และขั้นมุ่งเน้นภาษา

2. **กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding Strategies)** หมายถึง กระบวนการของการช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เรียนในการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือ หรือผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยเป้าหมายของการช่วยเหลือ คือ การช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานที่ผู้เรียนไม่สามารถทำให้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยตนเอง [13] ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกวิธีที่เหมาะสมกับเนื้อหาและรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอน 6 วิธี ได้แก่ การถามคำถาม การระดมความคิด การเขียนรายการ การจัดคู่ การชี้แนะ และการปรึกษากับผู้สอน

3. **การจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้** หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถและความเชื่อมั่นในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษา ได้สอดคล้องกับสถานการณ์จริง มีความพยายามร่วมกันในการใช้ภาษาเพื่อให้บรรลุงานปฏิบัติ รวมทั้งสามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว เป็นธรรมชาติและมีความมั่นใจในการพูดเพิ่มขึ้นจากการฝึกฝนและการได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนหรือครู โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้น คือ

ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน ขั้นปฏิบัติงาน และขั้นมุ่งเน้นภาษาและกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ 6 วิธี ได้แก่ การถามคำถาม การระดมความคิด การเขียนรายการ การจับคู่ การชี้แนะ และการปรึกษากับผู้สอน

4. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการใช้องค์ประกอบของภาษาและการสื่อสารด้วยคำพูดภาษาอังกฤษให้ผู้อื่นเข้าใจได้โดยมีความถูกต้องทั้งในด้านไวยากรณ์และมีความคล่องแคล่วในการพูดความสามารถนี้วัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบอัตนัยจำนวน 11 ข้อ คะแนนเต็ม 50 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนนตามองค์ประกอบของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความคล่องแคล่ว ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ ข้อความที่สื่อสาร สำเนียง และความพยายามในการพูด

5. ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ภาวะที่ผู้เรียนกล้าพูด กล้าแสดงออกโดยไม่ประหม่า ไม่วิตกกังวล มีความพยายามและมีความคล่องแคล่วในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบประเมินความเชื่อมั่น ในตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของ Likert จำนวน 20 ข้อ ประเมินตามองค์ประกอบของความเชื่อมั่นในตนเอง ได้แก่ การพึ่งพาตนเอง ตัดสินใจด้วยตนเอง ความ ไม่ประหม่า เชนอาย การไม่วิตกกังวล และความพยายามในการพูด

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนดงมันพิทยาคม อำเภอ น้ำพอง จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 26 คน

2. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการทดลองขั้นต้น (Pre - Experimental Designs) โดยใช้การทดลองหนึ่งครั้งวัดผลหลังเรียน (One - Shot Case Study)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ เวลา 12 ชั่วโมง

4.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบอัตนัย จำนวน 11 ข้อ

4.3 แบบประเมินความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

4.4 แบบบันทึกพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักเรียน

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มเป้าหมายชี้แจงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน เวลา 12 ชั่วโมง

5.3 ทำการทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย และทำการประเมินความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียน

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การวิเคราะห์คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ แล้วนำคะแนนที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

6.2 การวิเคราะห์คะแนนความเชื่อมั่นในตนเอง โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละ นำค่าร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ได้คะแนนการประเมินตั้งแต่ระดับสูงขึ้นไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

สรุปและอภิปรายผลผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 71.85 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 19 คน คิดเป็นร้อยละ 73.07 ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ทั้งนี้เนื่องมาจาก 1) กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกการใช้ภาษาในการสื่อสารโดยผ่านกระบวนการปฏิบัติงาน (Task) เพราะเชื่อว่าผู้เรียนจะใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพและสนุกสนานกับการได้ใช้ภาษาทำให้นักเรียนจดจำการเรียนรู้โดยไม่ต้องท่อง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชินเพ็ญ รัตนวงศ์ [2] ที่พบว่านักเรียนร้อยละ 73.50 เห็นว่าตนเองได้ประสบการณ์จากการปฏิบัติงานด้วยตนเองจนเกิดความเข้าใจ สนุกสนาน และจดจำบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น ในการเรียนรู้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติงานทุกขั้นตอน อีกทั้งครูผู้สอนใช้กลวิธีเสริมในขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ การถามคำถาม (Questioning) การระดมความคิด (Brainstorming) การเขียนรายการ (Listing) การจับคู่ (Matching) การขึ้นนำ (Modeling) และการปรึกษากับผู้สอน (Consulting) เพื่อช่วยเหลือ สนับสนุนในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยและเกิดความมั่นใจในการพูด ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการพูดและความมั่นใจในการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี

ขอบเขตพัฒนาการเรียนรู้ของ Vygotsky [14] ที่ว่าการพัฒนาทางปัญญาจะเพิ่มขึ้น ถ้าผู้ได้รับการช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญ เช่น พ่อ แม่ หรือครู 2) กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษาและฝึกฝนการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง งานปฏิบัติมีความหลากหลาย เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกับประสบการณ์ในชีวิตจริง ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกงานปฏิบัติที่ให้นักเรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารโดยมีการจัดกิจกรรมการพูดเพื่อสื่อสารที่หลากหลาย แต่ละกิจกรรมมีความสนุกสนาน น่าสนใจ เหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถของผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาในการสื่อสารได้เป็นอย่างดีส่งผลให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับกมลวรรณ โดมศรีฟ้า [1] ได้กล่าวไว้ว่ากิจกรรมที่ดีต้องน่าสนใจและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ไม่ยากเกินไปเพราะจะทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย หรือรู้สึกว่าการเรียนไม่ท้าทาย หากกิจกรรมยากเกินไปจะทำให้เด็กไม่อยากปฏิบัติกิจกรรมเพราะทำแล้วไม่ประสบผลสำเร็จ เกิดความท้อแท้ กิจกรรมที่ใช้จึงควรเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารมากที่สุด ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจง่าย ส่งผลให้นักเรียนกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก

จากผลการทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนผ่านวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เมื่อผู้วิจัยได้พิจารณาผลการทดสอบวัดความสามารถเป็นรายด้าน จากองค์ประกอบของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ 5 ด้าน ได้แก่ ความคล่องแคล่ว ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ ข้อความในการสื่อสาร สำเนียง และความพยายามในการสื่อสารนั้นพบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบด้านความพยายามในการสื่อสารมากที่สุด และมีคะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบด้านสำเนียงน้อยที่สุด ผู้วิจัย พบว่า

ทั้งนี้ เป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ที่นักเรียนได้รับการส่งเสริม สนับสนุนให้ใช้ภาษาอย่างเต็มที่ ให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในการสื่อสารในทุกกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นสื่อกลาง โดยที่ให้ความสำคัญในความพยายามและความกล้าที่จะใช้ภาษาในการสื่อความหมายก่อนความถูกต้อง และในด้านสำเนียงซึ่งเป็นองค์ประกอบที่นักเรียนมีคะแนนน้อยที่สุดนั้น เป็นเพราะการฝึกฝนด้านสำเนียงการพูดนั้นเป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลาพอสมควร เป็นสิ่งที่ฝึกฝนให้เปลี่ยนแปลงได้ยาก จึงทำให้นักเรียนสามารถทำคะแนนด้านสำเนียงได้น้อยที่สุด

2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้มีความเชื่อมั่นในตนเองผ่านเกณฑ์ คือ มีความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ระดับสูงขึ้นไป จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 76.92 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ ร้อยละ 70 เนื่องจาก 1) หลักการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เป็นการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้และฝึกการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ได้ลองผิดลองถูก มีความกล้าและความพยายามในการพูด เกิดความคุ้นเคยในการใช้ภาษา ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดและมีความมั่นใจในการพูดมากขึ้น สอดคล้องกับ Willis [15] ที่ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติว่า เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ได้ฝึกใช้ภาษาตามปฏิบัติ ฝึกคิดแก้ไขปัญหา เกิดความสนุกสนานและเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน สร้างความมั่นใจในการพูด นอกจากนี้ บัญชา อยู่ยง [4] กล่าวเพิ่มเติมว่า เมื่อนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเองแล้วก็เกิดความมั่นใจในตนเอง มีการฝึกฝนการใช้ภาษากับเพื่อนในกลุ่ม และให้ข้อเสนอแนะย้อนกลับไปยังเพื่อนในกลุ่ม เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน ได้นำข้อเสนอแนะนั้นไปปรับปรุงการใช้ภาษาของตนเองก่อให้เกิด

ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นและมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น นอกจากนั้น ในการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนจะคอยกระตุ้นและให้กำลังใจผู้เรียน ส่งเสริมการเรียนรู้โดยนำกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ต่าง ๆ มาใช้ ถือเป็นการช่วยเหลือผู้เรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ที่ต้องการให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารและมีความเชื่อมั่นในตนเองในการใช้ภาษา 2) กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกับประสบการณ์ในชีวิตจริง ครูผู้สอนใช้การจัดกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารที่หลากหลาย สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี กิจกรรมการเรียนรู้สามารถทำให้ผู้เรียนเปิดเผยตนเอง ยอมรับและพิจารณาตนเอง กล้าที่จะเผชิญปัญหา สามารถที่จะเลือกและตัดสินใจในการแก้ปัญหา และเชื่อมั่นว่าตนเองมีความสามารถอันเป็นการเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้กับผู้เรียนมากขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองได้ทุกด้านรวมทั้งด้านความเชื่อมั่นในตนเองเพราะการได้เข้ากลุ่มนั้น เป็นการแสดงถึงการยอมรับว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ทำให้เกิดความภาคภูมิใจและรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง งานปฏิบัติช่วยให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างสนุกสนาน ผ่อนคลาย และไม่ยากจนเกินไป เป็นวิธีการที่ทำให้นักเรียนอยากใช้ภาษาในการพูด เกิดความกล้า ความพยายามและความมั่นใจในการที่จะพูดเพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจมากขึ้น สอดคล้องกับสายชล เพ็ญมธุพร [9] ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการพูด ซึ่งเป็นผลมาจากลักษณะของกิจกรรมที่เน้นการใช้ภาษาที่สมจริงในการสื่อความหมาย ประกอบกับความหลากหลายของกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนไม่เบื่อ และเกิดความสนุกสนานในการทำกิจกรรม รวมทั้งการกำหนดเป้าหมายในการทำกิจกรรมและการฝึกที่เป็นขั้นตอนทำให้นักเรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร เกิดความมั่นใจในการ

ใช้ภาษาและนำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการพูดในที่สุด

สรุปผลการวิจัยได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ นั้น ช่วยทำให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองในการใช้ภาษา เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะเอื้อประโยชน์ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการค้นพบ สร้างองค์ความรู้ร่วมกัน มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูด สื่อสารระหว่างปฏิบัติงานร่วมกับคนอื่น ๆ มากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลวรรณ โคมศรีฟ้า [1] เรณู รื่นยุทธ [8] บัญชา อยู่ยง [4] และ นนทพัทธ์ เมืองยศ [3] ทั้งนี้ผู้เรียนยังได้พัฒนาทักษะการคิดโดยผ่านกระบวนการปฏิบัติงาน และการเสริมต่อการเรียนรู้ ซึ่งมีผู้สอนเป็นผู้แนะนำแนวทางในการปฏิบัติงาน ทำให้งานดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ผู้เรียนยังมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์และคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ และเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพียงพอที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ในการศึกษาต่อ หรือประกอบอาชีพในอนาคตต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การให้ผู้เรียนได้อภิปรายถึงจุดเด่น และจุดด้อยของแต่ละกิจกรรมงานปฏิบัติทำให้ครูได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ของผลงานปฏิบัติเพื่อใช้ในการออกแบบกิจกรรมงานปฏิบัติที่เหมาะสมกับผู้เรียนต่อไป

1.2 จากผลการศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า นักเรียนมีคะแนนด้านความคล่องแคล่ว และสำเนียงน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็น

ฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรเพิ่มกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาความคล่องแคล่วและสำเนียงในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผลการวิจัยที่พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จึงควรมีการศึกษาวิจัยโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับความ สามารถด้านอื่น ๆ ในวิชาภาษาอังกฤษ เช่น การฟัง การอ่าน และการเขียน

2.2 จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานและกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้สามารถนำไปใช้กับกลุ่มสาระอื่นนอกเหนือจากกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ได้ จึงอาจมีการศึกษาวิจัยโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- [1] กมลวรรณ โคมศรีฟ้า. การศึกษาการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปรินญาณิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2551.

- [2] ชินณเพ็ญ รัตนวงศ์. ผลของการสอนโดยใช้
งานปฏิบัติเป็นฐานในการเรียนรู้ที่มีต่อ
ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
2547.
- [3] นนทพัทธ์ เมืองยศ. การพัฒนาความสามารถ
ทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษและ
ความเชื่อมั่นใน ตนเอง โดยการเรียนรู้
แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว
ของนักเรียนระดับก้าวหน้า. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
2551.
- [4] บัญชา อยู่ยง. การจัดการเรียนรู้แบบเน้น
งานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถ
ด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมาก
แข้ง จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษา
ต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. 2551.
- [5] ฟาภีนา วงศ์เลขา. พัฒนาภาษาอังกฤษ
เตรียมเด็กไทยสู่อาเซียนและเวทีโลก.
ค้นเมื่อ 12 มิถุนายน 2556, จาก [http://
www.moe.go.th/moe/th/news/detail.
php?NewsID=21571&Key=hotnews](http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=21571&Key=hotnews).
ม.ป.ป..
- [6] ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนดงมันพิทยาคม.
รายงานผลสัมฤทธิ์กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
ปีการศึกษา 2555. [ม.ป.ท.]: โรงเรียน
ดงมันพิทยาคม. 2555.
- [7] ยืนภู่วรรณ. การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้
: หลากหลายวิธีการใช้ ICT เพื่อการเรียนรู้
การสอน ค้นเมื่อ 12 มิถุนายน 2556,
จาก [http://www.gotoknow.org/
posts/480564](http://www.gotoknow.org/posts/480564). ม.ป.ป..
- [8] เรณู รื่นยุทธ. การศึกษาผลการใช้กิจกรรม
มุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด
ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา.
วารสารศรีนครินทรวิโรฒและพัฒนา
สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์,
3(5), 91-101. 2554.
- [9] สายชล เพียรผดุงพร. การพัฒนาทักษะ
การพูดโดยใช้สถานการณ์จำลองของ
นักศึกษาปริญญาตรี 2 ปี ต่อเนื่อง
สาขาวิชาการจัดการทั่วไป เพื่อส่งเสริม
ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ
และความเชื่อมั่นในความสามารถ
ของตนเอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
2553.
- [10] สุภาพร พันธุ์เชื้อ. การใช้กลวิธีเสริมต่อ
การเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถ
ในการเขียนภาษาอังกฤษและลด
ความวิตกกังวลในการเขียนของนักเรียน
ระดับก้าวหน้า. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตร-มหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอน
ภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่. 2551.
- [11] สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. ปฏิรูปการศึกษา
ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ. ศ. 2542. กรุงเทพฯ: บุญศิริการพิมพ์.
2545.

- [12] Fotos, S.S. Consciousness Raising and Noticing through Focus on Form: Grammar Task Performance versus Formal Instruction. *Applied Linguistics*, 14(4) 385-407. 1993.
- [13] Lipscomb, L., Swanson, J., and West, A. Scaffolding. *Emerging perspectives on learning, teaching, and technology*. Retrieved February 11, 2013, from <http://www.coe.uga.edu/epltt/scaffolding.htm>.
- 2004.
- [14] Vygotsky, L.S. *Mind in Society*. Cambridge, MA: Harvard University Press. 1978.
- [15] Willis, J. *A framework for task-based learning*. London: Longman. 1996.